

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. С., 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Минка Ив. Димитрова
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900127 по описа за 2025 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.500, ал.2 от КЗ.

Ищецът ЗАД „А.Б.“ АД предявява срещу отв.Р. Д. Д., с ЕГН: ***** регресна искова претенция на основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД в общ размер 242 798,67 лева (двеста четиридесет и две хиляди седемстотин деветдесет и осем лева и 67 стотинки), от които: сума в размер на 60 000 лева, изплатена на 26.10.2020 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета №1000/17/217/500629 за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от пострадалата Б.А.Б., ЕГН ***** , в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. пътно транспортно произшествие („ПТП“), причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества тетраhydroканабинол - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 5 365,92 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 60 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.; сума в размер на 2 597,88 лева, изплатена на 26.01.2021 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета № 1000/17/217/500629, за претърпени имуществени вреди от пострадалата Б.А.Б., ЕГН ***** , в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина Р. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетраhydroканабинол; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 232,33 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 597,88 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.; сума в размер на 90 000 лева, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща присъдено и изплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, от пострадалата Б.А.Б., ЕГН ***** , в резултат на

причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетраhydroканабинол; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 8 048.88 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 90 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.; сума в размер на 64 869.33 лева, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща присъдена и изплатена законна лихва за забава върху посочената в т. (iii) главница за периода 13.11.2017 г. до 15.07.2024 г.; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 5 801.39 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата 64 869,33 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.; сума в размер на 3 600 лева, изплатена на 25.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща присъдена и заплата държавна такса по т. д. № 49/2021 г., по описа на Окръжен съд - С., ТО I-ви състав; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 321.96 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 600 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.; сума в размер на 1 800 лева, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща присъдена и заплата държавна такса по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд - П., I-ви търговски състав; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 160.98 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 1 800 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.; законна лихва за забава върху посочените по горе в т. (i) - (vi) суми, считано от датата на подаване на настоящата искова молба - 07.04.2025 г. до окончателно заплащане на вземането.

Моли да му се заплатят и сторените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение. Посочва, че на 24.02.2017 г. на Автомагистрала „Т.“ в района на км. 199+950, обл. С., с посока на движение от гр. С. към гр. Б., настъпило ПТП, при което като пътник на задна седалка е пострадала Б.А.Б.. ПТП- то е реализирано от виновния водач Р. Д., която е управлявала л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № ** под въздействието на наркотично вещество, съдържащо тетраhydroканабинол, като е нарушила правилата за движение по ЗДВП - чл. 15, ал. I, чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2, изр. последно. Твърди, че е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 24.02.2017 г., изготвен от полицаи И.Х., дежурен по ПТП при ОД на МВР - С.. Посочва, че препис от Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 24.02.2017, изготвен от полицаи И.Х., дежурен по ПТП при ОД на МВР - С., представя като Приложение № 1 към настоящата искова молба. Излага, че е съставен и Протокол за оглед на ПТП от 24.02.20217 г., съставен от разследващ полицаи при сектор „Пътна полиция“ ОД МВР, С. и е образувано НОХД № 103/2019 г., на Окръжен съд - С. срещу ответницата - Р. Д..

Ищецът посочва, че съгласно присъда № 22/23.05.2019 г. по НОХД №103/2019 г. по описа на Окръжен съд - С. („Присъдата“), която е влязла в сила на 08.06.2019 г., Р. Д. е призната за виновна в това, че на 24.02.2017 г. на Автомагистрала „Т.“ в района на км. 199+950, обл. С., при управление на МПС - л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“ с рег. № **, в нарушение на правилата за движение; чл.15, ал. 1, от ЗДВП, чл. 20, ал. 2 от ЗДВП и чл. 20, ал. 2, изр. последно от ЗДВП, е причинила по непредпазливост смъртта на С.Н.С. и многостепенна средна телесна повреда на Б.А.Б., изразяваща се в черепномозъчна травма - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, аносмия (пълна загуба на обоняние) - представляваща постоянно разстройство на здравето, неопасно за

живота и контузия на белите дробове - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, като деянието е извършено след употребата на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол и от деянието е настъпила смъртта на едно лице и средна телесна повреда на едно лице. Посочва, че в мотивите на присъдата се установява, че въз основа на иззета от подсъдимата Р. Д. кръвна проба, е назначено извършване на съдебно-химическа (токсикологична) експертиза от специализираната токсикохимична лаборатория към ВМА-С.. Изготвената съдебно химическа (токсикологична) експертиза № 1857/2017 г. е дала заключение, че в кръвта на подсъдимата Р. Д. е установено наличие на специфичен метаболит, доказващ употреба на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол. Именно поради тази причина, Р. Д. е призната за виновна, че е извършила деянието след употребата на наркотични вещества - тетрахидроканабинол, като е осъществила от обективна и субективна страна престъпление по чл. 343, ал. 3, предл. 1-во, хипотеза 2-ра и предл. 2-ро, б. "б", предл. 1-во във връзка с ал. 1, б. "б" и б. "в" и ал. 4, във връзка с чл. 342, ал. 1 и чл. 54 от НК. Посочва, че отговорността на водача на л.а. марка „Фолксваген“, модел Джета“ с рег.№** - Р. Д., е била застрахована по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ с ЗАД „А.Б.“ АД към датата на настъпилото ПТП. Сочи, че на 13.11.2017 г. пред ЗАД „А.Б.“ АД е отправена застрахователна претенция от Б.А.Б., с ЕГН: *****, пострадало лице, за заплащане на имуществени и неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, причинени й телесни повреди, в резултат на процесното ПТП. Образувана е щета №1000/19/217/500089 по застрахователна полица №1000/17/217/500629 при ЗАД „А.Б.“ АД. В хода на образуваното рекламационно производство по реда на чл. 380 от КЗ, ЗАД „А.Б.“ АД е одобрило и заплатило в полза на Б.Б. следните две суми: а) сума в размер на 60 000 лева, изплатена на 26.10.2020 г. от ЗАД „А.Б.“ АД, представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета № 1000/17/217/500629, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол. Като доказателство за извършеното плащане представя: Препис от писмо на ЗАД „А.Б.“ АД с изх. № 2-101-4101-4149/26.10.2020 г. до Богомила Бипева /приложение № 6 към искова молба/ Посочва, че с цитираното писмо ЗАД „А.Б.“ АД уведомява Б.Б., че е одобрено и изплатено застрахователно обезщетение в размер на 60 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, свързани с ПТП-то от 24.02.2017 г. Препис от платежно нареждане с №21770-012245, рег. №140PMWP0028/26.10.2020 г., за сумата от 60 000 лева, заплатена от ЗАД „А.Б.“ АД по сметка на Б.Б. представя като приложение № 7 към исквата молба. Твърди, че посочените суми са заплатени по банкова сметка с титуляр Б.Б.. Препис от Удостоверение за банкова сметка на Б.Б. от „О.“ АД, представя като приложение № 21 към настоящата искова молба. Посочва, че по повод застрахователната претенция, Б.Б. е останала неудовлетворена от размера на изплатеното застрахователно обезщетение и е предявила иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ против застрахователя ЗАД „А.Б.“ АД. Сочи, че е образувано е т. д. №49/2021 г., ТО, 1 състав, по описа на Окръжен съд - С., като Р. Д. е конституиран в качеството на трето лице - помагач на ЗАД „А.Б.“ АД, с оглед възможността за предявяване на регресна претенция по реда на чл. 433, т. 3 и чл. 500, ал. 1, т. 1 от КЗ. Посочва, че с решение № 260056/17.05.2022 г., постановено по т. д. №49/2021 г. по описа на Окръжен съд - С., първоинстанционният съд е отхвърлил изцяло исковите претенции на пострадалата Б.Б. като неоснователни и недоказани с решаващите правни изводи, че определеният размер на дължимото обезщетение за причинените имуществени и

неимуществени вреди на ищцата са изцяло обезщетени от застрахователя в рекламационното производство по реда на чл. 380 КЗ. Изрично в съдебното решение е посочено, че решението е постановено при участието на третото лице - помагач на страната на ответника Р. Д. Д.. Твърди, че преписи от решение № 260056/17.05.2022 г., постановено по т. д. № 49/2021 е. по описа на Окръжен съд - С., ТО, I състав, ведно с решение №9 260110/25.10.2022 г., постановено по т. д. № 49/2021 г. по описа на Окръжен съд - С., ТО, I състав - за поправка на ОФГ и решение №260004/06.01.2023 г., постановено по т. д. N9 49/2021 г. по описа на Окръжен съд - С., ТО, I състав - за поправка на ОФГ, представя съответно като приложение № 10/11/12 към исковата молба. Посочва, че недоволна от първоинстанционното решение, Б.Б. депозира въззивна жалба, по която е образувано в.т.д. №152/2023 по описа на Апелативен съд – П., по което е постановено и впоследствие влязло в законна сила, решение № 227/13.06.2023 г., с което частично се отменя първоинстанционното съдебно решение и се осъжда застрахователят ЗАД „А.Б.“ АД да заплати на Б.Б.: сума в размер на 90 000 лева, наред с платените извънсъдебно 60000 лв.,представляваща застрахователно обезщетение, по застраховка „Гражданска отговорност“, за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, включително психо-емоционални увреждания като стрес, тревожност, болезнени и негативни физиологически субективни преживявания, предизвикани от претърпените увреждания, настъпили в резултат на ПТП, станало на 24.02.2017 г., причинено виновно от водача на л.а. с рег. № ** - Р. Д. Д., ведно със законната лихва, считано от 13.11.2017 г. до окончателното изплащане; сума в размер на 3 600 лева, представляваща държавна такса по сметка на Окръжен съд - С. и сума в размер на 1 800 лева, представляваща държавна такса по сметка на Апелативен съд - П.. Твърди, че доколкото в диспозитива на въззивното решение е пропуснато да се добави, че същото е постановено при участието на третото лице помагач - Р. Д. Д., ЗАД „А.Б.“ АД депозира молба с вх. № 61 от 06.01.2025 г. по чл. 247 от ГПК за поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение № 227 от 13.06.2023 г. по въз. т. д. № 152/2023 г. Апелативен съд - П., 1-ви търговски състав. Посочва, че с решение № 35 от 06.02.2025 г., постановено по въз. т. д. №152/2023 г. Апелативен съд - П., 1-ви търговски състав и влязло в законна сила на 21.03.2025 г., съдът е уважил молбата на ЗАД „А.Б.“ АД като основателна и е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на въззивното решение, като в диспозитива се добавя следното: решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника - Р. Д. Д. ЕГН *****“ Посочва, че видно от представения към исковата молба заверен препис, въззивното решение е влязло в законна сила на 03.07.2024 г. - на основание чл.296, т. 3 от ГПК, а именно въззивно решение, по което касационна жалба не е допусната за разглеждане. Това е така, защото с Определение №3419/03.07.2024 г., постановено по к.гр.д. №4697/2023 г. по описа на ВКС, Трето отделение на ГК касационните жалби на А.Б. АД и третото лице помагач - Р. Д. не са допуснати до разглеждане. Заверен препис от решение от № 227 от 13.06.2023 г., постановено по възз. т. д. № 152/2023 г. по описа на Апелативен съд - П., с щемпел „влязло в сила“, представя като приложение № 13 към исковата молба. Препис от решение от №311 от 24.07.2024г., постановено по възз. т. д. №152/2023 г. по описа на Апелативен съд П., поправка на ОФГ, представя като приложение N 14 към настоящата искова молба. Заверен препис от решение от №55 от 06.02.2025 г., постановено по възз. т. д. N152/2023 г. по описа на Апелативен съд П., поправка на ОФГ, с която се добавя изричен диспозитив, че е постановено при участие на ТЛП - Р. Д., представя като приложение № 15 към исковата молба. Препис от Определение №3419/03.07.2024 г., постановено по к.гр.д. №4697/2023 г. по описа на ВКС, Трето отделение на ГК, представя като приложение №22 към исковата молба.

Посочва, че в съответствие с постановеното и влязло в сила въззивно решение, постановено по в. т. д. № 152/2023 г. по описа на Апелативен съд П., ЗАД „А.Б.“ АД е направило следните плащания в полза на Б.Б.: С платежно нареждане с №35109166, рег. №140PMWP241930042/11.07.2024 г., А.Б. е заплатило по сметка на Б.Б. сума в размер на 90 000 лева, представляващи присъденото обезщетение за неимуществени вреди - главница, ведно със законната лихва за забава върху главницата в размер на 64 869,33 лв. считано от 13.11.2017 г., до датата на плащането - 15.07.2024 г., или общо заплатената сума с платежното нареждане е в размер от 154 869,33 лева. Твърди, че общата сума в размер на 154 869.33 лева е заплатена по следната банкова сметка с титуляр Б.Б.. С платежно нареждане с рег. №90PBWB242070009/25.07.2024 г. А.Б. е заплатило по сметка на Окръжен съд - С. сума в размер на 3 600 лева, представляващи държавна такса по т. д. № 49/2021 г., по описа на Окръжен съд - С.. С платежно нареждане с рег. № 90PBWB241930015/11.07.2024 г. А.Б. е заплатило по сметка на Апелативен съд - П. сума в размер на 1 800 лева, представляващи държавна такса по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд - П.. Препис от платежно нареждане с №35109166, рег. №140PMWP241930042/11.07.2024 г., за сумата от 154869,33 лева, представя като приложение №16 към исковата молба. Препис от платежно нареждане с рег. № 90PBWB2420 70009/25.07.2024 г. за сумата от 3 600 лева, изплатени от А.Б. по сметка на Окръжен съд - С., представя като приложение №17 към исковата молба. Препис от платежно нареждане с рег.№ 90PBWB241930015/11.07.2024 г. за сумата от 1 800 лева, изплатени от А.Б. по сметка на Апелативен съд - П., представя като приложение № 18 към исковата молба.

По силата на чл.500, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, освен в случаите по чл. 433, т. 1, застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение, заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач: „при настъпването на пътнотранспортното произшествие е извършил нарушение по Закона за движението по пътищата, като е управлявал моторното превозно средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма или под въздействието на наркотици или други упойващи вещества или е отказал да се подложи, или виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици ти други упойващи вещества. “.

Посочва, че с настоящата искова молба, на основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ, ищецът упражнява предоставеното му по закон право на регрес срещу ответника, в качеството му на водач, който виновно и противоправно е причинил вреди при управление на МПС под въздействието на наркотици. Излага, че за основателността на регресната претенцията срещу виновния водач, А.Б. следва да е докаже осъществяването на следния фактически състав: настъпване на описаното в исковата молба застрахователно събитие - ПТП; наличието на сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по отношение на управлявания от делинквента л. а., действащ към датата на ПТП, по силата на който ищецът е изплатил на пострадалото лице застрахователно обезщетение; отговорност на ответника, като водач за причиняване на ПТП, за което следва да бъдат установени изискуемите елементи на непозволено увреждане: деяние, причинено от ответника при управление на МПС под въздействието на наркотици, противоправност, вреди, причинна връзка между деянието и вредите и вина на прекия причинител /последната се презумира по арг. от чл.45, ал. 2 ЗЗД/; и размер на претърпените вреди. Посочва, че в настоящия случай всеки един елемент от фактическия състав на чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ е налице и доказан при условията на пълно и главно доказване чрез представените писмени

доказателства към исковата молба. Твърди, че е доказано, че е налице валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. №**, управляван от делинквента към датата на настъпилото събитие ПТП от 24.02.2017 г.

Посочва, че настъпването на застрахователното събитие, извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на ответника, са установени по задължителен и обвързващ гражданския съд ред по смисъла на чл. 300 от ГПК, чрез поставената и влязла в сила присъда №22/23.05.2019 г. по НОХД № 103/2019 г. на Окръжен съд - С.. В цитираното наказателно производство е установено още, че Р. Д. виновно е причинила ПТП, управлявайки застрахованото МПС след употребата на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол т.е. под въздействието на наркотици по смисъла на чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ. Това обстоятелство се установява със задължителната сила на присъдата за гражданския съда, по силата на чл. 300 от ГПК. Посочва, че съгласно присъдата, ответникът е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. чл. 343, ал. 3, предл. 1-во, хипотеза 2-ра и предл. 2-ро, б.“б“, предл. 1-во във връзка сал. 1, б. “б“ и б.“в“ и ал. 4, във връзка с чл. 342, ал. 1 и чл. 54 от НК, част от фактическия състав, на което престъпление е и фактът (квалифициращият признак), че водачът е управлявал МПС под въздействието на наркотици.

Посочва, че Р. Д. е участвала във в. т. д. № 152/2023 г. на Апелативен съд - П. като трето лице - помагач, поради което мотивите на постановеното решение № 227/13.06.2023 г. по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд - П. 1-ви търговски състав, обвързват ответника в настоящото производство относно доказването на фактическия състав на деликта по смисъла на чл. 45 от ЗЗД, в т.ч. справедливият размер на обезщетението за настъпили неимуществени вреди. При това положение в настоящето производство фактическите констатации относно възникването на деликта (включително, че делинквента е бил под въздействието на наркотични вещества), вината, причинната връзка, вредите на пострадалата и размера на тяхното обезщетение важи задължителната сила на мотивите на съдебния акт, предвид качеството на ищеца и ответника на подпомагащата и подпомагана страна в т. д. 152/2023 г., 1-ви търговски състав, Апелативен съд - П. и на основание чл. 223, ал. 2 от ГПК. Твърди, че с исковата молба са представени надлежни доказателства за изплатено застрахователно обезщетение от А.Б. в полза на Б.Б. (пострадалото от ПТП-то лице) в претендирания размер. Във връзка с направеното плащане е възникнало и регресно право на застрахователя да претендира заплатената сума от ответника, тъй като съгласно чл. 501, ал. 1, т. 1 КЗ застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение, когато застрахованият при настъпването на пътнотранспортното произшествие е управлявал моторното превозно средство под въздействието на наркотично вещество или негов аналог. Както е посочено по-горе, това обстоятелство е безспорно установено с постановената и влязла в сила присъда. Счита, че задължението на застрахователя да обезщети пострадалото лице за нанесените му вреди и регресното му право срещу делинквента възникват по силата на закона и са в корелативна връзка, предвид което за ЗАД „А.Б.“ АД възниква правен интерес от предявяване на искове срещу Р. Д. Д.. Твърди, че поради основателността на предявения главен иск, следва да бъде уважен и акцесорния иск за законна лихва за забава върху дължимото вземане.

Съгласно чл. 500, ал. 1 КЗ регресното вземане включва освен платеното обезщетение на увреденото лице, но и платените лихви и разноски, поради което регресното вземане в настоящия случай е сбор от всички заплатени суми от страна на ЗАД „А.Б.“ АД, върху което се дължи и законната лихва за забава. Посочва, че всички заплатени суми са в общ размер на 222 867, 21 лв. Излага, че при предявен регресен иск по КЗ, върху размера на платеното от

застрахователя, ответникът следва да дължи и лихва, считано от датата на поканата. В процесния случай, ищецът е изготвил покана за доброволно изпълнение по регресна претенция по щета 1000/17/217/500629, с изх. № 2-101-4101- 6440/05.08.2024 г., до Р. Д., с която я кани доброволно да заплати претендираната в настоящото исково производство регресна претенция. Посочва, че не разполага с доказателство на коя дата точно е връчена поканата за доброволното изпълнение на Р. Д., но с оглед на това, че последната е депозирала молба от 09.08.2024 г. в деловодството на ЗАД „А.Б.“АД, с която молба Р. Д. признава получаването на поканата за доброволно изпълнение, признава вземането по основание и размер, и прави предложение за сключване на споразумение за разсрочено плащане на вземането. Посочва, че препис от покана за доброволно изпълнение по регресна претенция по щета 1000/17/217/500629, с изх. № 2-101-4101-6440/05.08.2024г. до Р. Д. представя като приложение №19 към исковата молба. Молба от Р. Д. до ЗАД „А.Б.“АД от 09.08.2024 г. представя като приложение № 20 към исковата молба. Посочва, че към 09.08.2024 г. поканата за доброволно изпълнение е била връчена на ответника и нейното съдържание е узнато. Именно от тази дата ищецът претендира лихва за забава върху всички заплатени суми в общ размер на 222 867, 21 лв. В тази връзка ищецът предявява акцесорна претенция на основание чл.86 ЗЗД за законна лихва за забава върху главницата от 222 867, 21 лв. за периода от 09.08.2024 г. до 07.04.2025 г., датата на предявяване на настоящата искова молба, в размер на 19 931,46 лв. В молбата посочва, че ЗАД „А.Б.“АД претендира и лихва за забава върху главницата от 222 867,21 лв., от датата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане на задължението.

Моли да бъдат призовани на съд и след като съдът се убеди в основателността на предявените искове, да осъди Р. Д. Д. с ЕГН *****, гр. С., **, да заплати на ЗАД „А.Б.“ АД, ЕИК ** сума в общ размер на 242 798.67 лева (двеста четиридесет и две хиляди седемстотин деветдесет и осем лева и 67 стотинки), от които: Сума в размер на 60 000 лева, изплатена на 26.10.2020 г. от А.Б., представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета №1000/17/217/500629, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. пътно-транспортно произшествие („ПТП“), причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 5 365.92 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 60 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.; Сума в размер на 2 597,88 лева, изплатена на 26.01.2021 г. от А.Б., представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета № 1000/17/217/500629, за претърпени имуществени вреди от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина Р. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол; - част от претендираната главница, ведно със сума в размер на 232.33 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 597,88 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.; Сума в размер на 90 000 лева, изплатена на 11.07.2024 г. от А.Б., представляваща присъдено и изплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на

причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина на Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол; - част от претендиралата главница, ведно със сума в размер на 8 048,88 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 90 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.; Сума в размер на 64 869,33 лева, изплатена на 11.07.2024 г. от А.Б., представляваща присъдена и изплатена законна лихва за забава върху посочената в т. (iii) главница за периода 13.11.2017 г. до 15.07.2024 г.; част от претендиралата главница, ведно със сума в размер на 5 801,39 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата 64 869,33 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г. Сума в размер на 3 600 лева, изплатена на 25.07.2024 г. от А.Б., представляваща присъдена и заплатена държавна такса по т. д. №49/2021 г., по описа на Окръжен съд - С., ТО I-ви състав; - част от претендиралата главница, ведно със сума в размер на 321,96 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 600 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.; Сума в размер на 1 800 лева, изплатена на 11.07.2024 г. от А.Б., представляваща присъдена и заплатена държавна такса по в. т. д. №152/2023 г., по описа на Апелативен съд — П., I-ви търговски състав;- част от претендиралата главница, ведно със сума в размер на 160,98 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 1 800 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.; законна лихва за забава върху посочените по-горе в т. (i) - (vi) суми, считано от датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г. до окончателно заплащане на вземането.

Моли да му бъдат присъдени сторените по делото разноски, в това число и адвокатско възнаграждение.

Постъпил е **отговор на исковата молба**, с който ответницата Р. Д. Д. счита искът за недопустим. Посочва, че на основание чл. 500, ал. 2 от КЗ, застрахователят може да предяви регресен иск срещу застрахования (причинителя на вредата) само след изплащане на обезщетението и при липса на доброволно уреждане, включително след отправяне на покана за това. Твърди, че в настоящия случай липсва надлежна покана, отправена до ответника, с която ищецът да е изискал доброволно възстановяване на платеното обезщетение. Това приема за съществено процесуално нарушение, тъй като не е спазена предвидената от закона процедура за предявяване на регресен иск и не е дадена реална възможност да изпълни доброволно едно задължение, чието съществуване и размер подлежат на доказване в настоящия процес. В този смисъл искът е предявен преждевременно, при неизпълнени законови предпоставки, и следва да бъде отхвърлен като недопустим, доколкото се нарушават принципите на добросъвестност и защита на страните. Посочва, че по делото се представя молба от 09.08.2024 г. от ответницата до застрахователя, с която тя моли за разсрочване на вземането, като ищецът излага теза в т. 3.4. от исковата молба, че не разполага с изрична покана и тази молба следва да се тълкува като отговор на покана за плащане. Счита, че изричната покана е абсолютно формално изискване, което е и императивно. Твърди, че съдебната практика приема, че при липса на покана по чл. 500, ал. 2 от КЗ, застрахователят не може да търси съдебна защита, тъй като не е използвал доброволните средства за удовлетворяване на своето право - Решение №167/2012 г. на ВКС, Шг.о. и Решение № 179/2015 г. на ВКС, IV г.о. Посочва, че задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ има за цел да покрие вреди, причинени на трети лица

(включително пешеходци, други участници в движението, както и други страни, които нямат пряко отношение към конкретния автомобил). Според чл. 437, ал. 1 от Закона за задължителното застраховане, застраховката покрива вредите, причинени от притежателя на застраховката (шофьора) на други лица. Застраховка „Гражданска отговорност“ не покрива вреди на пътници, ако пътникът не е трето лице в смисъл на външен субект, който няма отношение към превозното средство, а сам е част от него. За разлика от нея, застраховката за пътници, включваща покритие за техните вреди при пътуване в превозното средство, е различен продукт от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“. Тази застраховка обикновено се предлага като допълнителна или може да бъде включена в пакети, но тя не е задължителна по закон. Тази допълнителна застраховка, най-често е допълнение към полицата. В случая такова допълнение няма. Не случайно ищецът навсякъде в исковата си молба говори за Щета 1000/17/217/500629. В т.1.7. от исковата молба посочва, че Щета 1000/17/217/500629 е по застрахователна полица 1000/17/217/500689, но това не отговаряло на истината. Полицата е BG 01/7/6900001080 и не случайно не се споменава и не е представена по делото. Тя не била и цитирана. Сочи, че според настоящата правна уредба и практика, задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ не поема щети, претърпени от пътници, а се отнася изключително за щети, причинени на трети лица, които не са част от превозното средство. Това означавало, че пътниците, които претърпят щети, ще могат да търсят обезщетение само чрез застраховка за пътници (ако такава е сключена като допълнение), или чрез индивидуално дело за вреди, ако застраховката не ги покрива. В тази връзка - Решение на ВКС по гр. д. № 262/2016 ?, IV г. о., Решение на ВКС по гр. д. № 389/2018 г. Решение на ВКС по гр. д. № 2679/2014 г., III г. о. Решение на ВКС по гр. д. № 1472/2013 г. Твърди, че платените суми към пострадалото лице са недължими и поради тази причина настоящият иск е лишен от правен интерес. Безспорно е, че по друг граждански процес, ищецът е бил осъден да заплати на пострадалото лице обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие на ПТП, станало на 24.02.2017 г. на автомагистрала „Т.“. Поддържа, че в посочения процес ответницата е била привлечена като трето лице - помагач, но не и като надлежна страна по делото. В т.2.8. исковата молба се твърди, че бидейки участник в производството, в качеството си на помагач, е обвързана от фактическият състав на деликта и това е така, но се твърди и че е обвързана и от присъденият справедлив размер, което твърдение счита за правно и логически грешно. Посочва, че макар да е била привлечена като помагач на застрахователя в предходното производство, не е участвала като самостоятелна страна. Не е имала възможност насрещно да оспори размера на обезщетението, да представи доказателства, да поиска експертиза, нито да развие защитна теза относно индивидуалните характеристики на пострадалото лице, релевантни при определянето на справедливото обезщетение по чл. 52 ЗЗД. Твърди, че привлеченото лице - помагач не е страна и не се ползва от пълна процесуална защита, поради което обвързващата сила на решението не го засяга в пълен обем. Сочи в тази връзка решение №157/04.12.2013 г. по гр. д. № 2300/2013 г., IV г. о. на В КС. Оспорва размера на предявения иск като прекомерен. Счита, че присъденият размер на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде намален като явно несъразмерен спрямо вида и интензитета на претърпените страдания, стандарта на живот в страната и установената съдебна практика. Съгласно чл. 52 от ЗЗД, съдът определя обезщетението за неимуществени вреди по справедливост, но тази справедливост не е субективна, а обвързана с трайно установените стандарти на съдебната практика и с конкретните фактически обстоятелства по делото. Съгласно ППВС № 4/1968 г., както и Решение № 100 от 18.05.2010 г. по гр. д. № 237/2009 г., IV г. о., ВКС, „определянето на обезщетението по чл. 52 ЗЗД следва да бъде

съобразено с: тежестта на увреждането, продължителността на лечението, възрастта на пострадалия, степента на влошаване на качеството на живот, и обичайния стандарт в съдебната практика. Посочва като относимо Решение №120/14.05.2013 г. по гр.д. № 1745/2012 г., IV г.о., ВКС, с което се приема, че прекомерно завишеното обезщетение подлежи на редуция по чл. 52 ЗЗД, когато се отклонява от установените в практиката граници без сериозна обосновка; Решение № 86 от 2.06.2020 г. по гр.д. № 1241/2019 г., III г.о., което прима, че справедливостта по чл. 52 ЗЗД е обективен критерий, свързан с обществено възприетите представи за разумен еквивалент на страданията, а не произволна преценка; Решение № 107/21.10.2014 г. по гр. д. № 3077/2013 г., III г.о., ВКС, което приема, че високи обезщетения, значително отклоняващи се от масовата практика, имат и превантивно значение, но не могат да служат за обогатяване. Моли също да се има предвид и Решение № 14 от 26.02.2020 г. по гр.д. №1894/2019 г., IV г.о., ВКС, като приема, че при средна телесна повреда (мозъчна увреда и контузия на гръден кош), адекватен размер на обезщетението е между 10 000 - 15 000 лв., в зависимост от възрастта и периода на лечение. Както и Решение № 6 от 10.01.2022 г. по гр.д. № 874/2021 г., III г.о., ВКС, в което се приема, че за пострадал с контузия на мозък и белия дроб, с пълно възстановяване, обезщетение от 12 000 лв. е прието за справедливо и съразмерно.

С допълнителната искова молба ищецът заявява, че поддържа изцяло предявената регресна искова претенция на основание чл. 500, ал. 1, т. 1 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД в общ размер за сумата от 242798,67 лева (двеста четиридесет и две хиляди седемстотин деветдесет и осем лева и 67 стотинки). Посочва, че ответницата излага бланкетни и неоснователни възражения, че предявената искова претенция била недопустима, защото според чл. 500, ал. 2 КЗ, такава претенция можело да бъде надлежно упражнена „само след изплащане на обезщетението и при липса на доброволно уреждане, включително след отправяне на покана за това“ - стр. 1 от ОИМ. Сочи, че такова задължение не е предвидено в КЗ и противоречи на цялата правна логика на КЗ, а и на гражданското право като цяло. Счита, че законът не предвижда като положителна процесуална предпоставка за упражняване правото на иск - плащането на сумата, предмет на регресната претенция от застрахователя, както и изпращане на покана. Първото касае основателността на исковата претенция, а второто зависи изцяло на дискрецията на кредитора-застраховател и има действие по отношения на поставяне на длъжника в забава, респ. за изчисляване на началната дата на претендираната мораторна лихва за забава по чл. 86 ЗЗД. Посочва отново, че ЗАД „А.Б.“ АД е заплатило дължимото обезщетение на пострадалото лице Б.Б., съгласно влязлото в сила осъдително решение, като е представило писмени доказателства за това към исковата молба и е изпратило покана за доброволно изпълнение по регресна претенция по щета 1000/17/217/500629, с изх. № 2-101-4101-6440/05.08.2024 г. до Р. Д., с която я кани доброволно да заплати претендираната в настоящото исково производство регресна претенция. Ответницата е отказала доброволно плащане на предявената извънсъдебно регресна претенция, поради което ищецът е потърсил защита на правата си по съдебен ред и с образувал настоящото исково производство. Посочва, че съгласно чл. 223, ал. 2 ГПК, влязлото в сила решение №227/13.06.2023 г., по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд П. 1-ви търговски състав, постановено при участието на ответницата като трето лице помагач, безспорно е установено наличието на валидно застрахователно правоотношение - ГОА, за която е сключена валидна полица по отношение на процесния л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. №**, управляван от делинквента към датата на настъпилото събитие - ПТП от 24.02.2017 г. - със срок на действие на валидност 26.07.2016 г.

25.07.2017 г. Това се установява и от приложената към исковата молба справка от Г., така и Констативния протокол за ПТП, отново представен към исковата молба. Следователно, счита, че въпросът за валидността на застраховка ГОА по отношение на процесният лек автомобил вече е установен в отношенията между страните в настоящото производство и следва да бъде отделен като безспорен. Счита, че самата ответница не оспорва валидността на застраховката. На следващото място посочва, че досежно тезата на ответницата, че задължителната застраховка ГОА „не поема щети, претърпени от пътници“, а само на трети лица, които не са част от превозното средство, е несъстоятелна и неправилна и противоречи на цялата уредба на тази застраховка и в частност на чл. 477, ал. 3 КЗ вр. с чл. 432 КЗ, какъвто иск вече е предявен и разгледан, съгласно влязлото в сила решение № 227/13.06.2023 г., по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд - П. 1-ви търговски състав. Излага, че съобразно нормата на чл. 477, ал. 1 КЗ, обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят, съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата. Посочва, че с ал. 2 на същата законова разпоредба като застраховани лица са посочени собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. Предвид нормата на ал. 3 на чл. 477 КЗ, за трети лица по ал. 1 на същата законова разпоредба се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди. Посочва, че горната законова уредба налага извод, че пътникът по несъмнен начин е трето застраховано лице и има право да получи обезщетение. Това безспорно е установено с влязлото в сила решение № 227/13.06.2023 г., по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд П. 1-ви търговски състав. Отделно, този въпрос вече е изяснен с тълкувателно решение: Пътникът, който е пострадал при пътно-транспортно произшествие (ПТП), е трето лице по смисъла на чл. 432 КЗ, дори когато е в превозното средство, управлявано от застрахования водач. Това е потвърдено в практиката на ВКС, където е прието, че всяко лице, извън делинквента, се явява трето лице и разполага с правото на пряк иск срещу застрахователя (Тълкувателно решение № 1/23.12.2015 г. по тълк.д. № 1/2014 г. на ВКС, ОСТК) Излага, че неправилно е възражението, че ищецът недължимо е заплатил обезщетението на трето пострадало лице - Богимила Бинева и то при положение, че е налице влязло в сила решение за извършването на плащането, което е ликвидно и изискуемо. Изразява становище относно приложното поле на чл.223, ал. 2 ГПК. На първо място сочи, че ответницата признава, че е обвързана от фактическия състав на деликта по силата на чл.223, ал. 2 ГПК, но неправилно приема, че била обвързана от присъдения справедлив размер на обезщетението. Това било напълно неправилна и несъстоятелна теза. Посочва, че според същата разпоредба, това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице-помагач в отношенията му със страната, която подпомага- т.н. обвързваща сила на мотивите между тях. Тази обвързваща сила има за предмет всички становища на съда, намерили израз в мотивите на съдебното решение, постановено в процеса, в който лицето е участвало като трето лице- помагач на страната, с която е последващия спор, вкл. фактическите констатации на съда, включително и размера на присъденото обезщетение, което е неразделна част от съдържанието на мотивите. В този смисъл - Определение №50643/01.12.2022 г. по т.д. № 2714/2021 г. на ВКС, I т.о.,

Тълкувателно решение № 1/2000 -т. 9 на ОСГК, Опр. № 449/13.04.2011 г. по гр.д. №1237/2010 г. на Трето гр.о. на ВКС и други. Излага, че съгласно Определение № 135/05.03.2021 г. по т.д. № 931/2020 г. на ВКС, I т.о., въззивното решение по първоначалните иски с правно основание чл.226, ал. 1 КЗ (отм.) не е обжалвано и е влязло в сила, като със задължителна сила в отношенията между подпомаганата /ищеца по обратния иск/ и подпомагащата страна /ответника по обратния иск/ са решени релевантните въпроси, вкл. за вида и обема на вредите и размера на справедливото обезщетение по смисъла на чл. 52 ЗЗД. Поставеният материалноправен въпрос, свързан с критериите за определяне на обезщетението за неимуществени вреди по реда на чл. 52 ЗЗД, не може да обоснове допускане на касационния контрол на въззивното решение в обжалваната част, тъй като е значим за исковите по чл. 226, ал. 1 КЗ (отм.), но не е обуславящ за изхода на спора по обратния иск, предявен на основание чл.74 ЗЗД от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност “ срещу съпричинителя на вредата. Посочва, че при регресна претенция, доколкото деликвентът е участвал като ТЛП в другото исково производство, то същият несъмнено е обвързан от установеният фактически състав на деликта, вредите и в частност справедливо определения размер на същите по чл. 52 ЗЗД. Излага, че видно от представените решения, ответницата като трето лице помагач се е бранила абсолютно във всяка една инстанция, включително чрез депозиране на касационна жалба срещу Решение №227/13.06.2023 г., по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд - П. 1-ви търговски състав. Посочва, че съгласно чл. 221, ал. 1 ГПК, третото лице има право да извършва всички съдопроизводствени действия, с изключение на действията, представляващи разпореждане с предмета на спора. Следователно, несъстоятелна е тезата, че същото не е имало възможност да се защити след като го е направила вече, но неуспешно. Сочи, че спорът вече не може да бъде пререшен, в какъвто смисъл са възраженията на ответницата. Посочва, че на първо място, ответницата признава, че е обвързана от фактическия състав на деликта по силата на чл.223, ал. 2 ГПК, но неправилно приема, че била обвързана от присъдения справедлив размер на обезщетението. Това е напълно неправилна и несъстоятелна теза. Предвид изложеното, моли да бъде отделено като безспорно по делото (чл. 146, т.3 и т. 4 ГПК): наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите между ЗАД „А.Б.“АД и л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, управляван от делинквента към датата на настъпилото събитие ПТП от 24.02.2017г. - със срок на действие на валидност 26.07.2016 г. 25.07.2017г. Противопоставя се на искането да бъде задължен ЗАД „А.Б.“АД да предостави застрахователната полица, доколкото този факт веднъж вече е установен в другото исково производство (по иска по чл. 432 КЗ с/у А.Б., където ответницата е участвала като ТЛП) и не може да бъде пререшаван отново, а от друга страна е представил доказателства, че е налице валидна сключена застраховка чрез справка от Г.. На последно място, но не и по важност, ответникът дори не оспорвал наличието на сключената застраховка, а единствено излагал доводи по същество за размера на дължимото обезщетение, който правен въпрос вече е решен с влязлото в сила решение № 227/13.06.2023 г., по в. т. д. № 152/2023 г., по описа на Апелативен съд - П. 1-ви търговски състав. Поради тези съображения, моли съда да остави доказателственото искане на ответника в т. 5 без уважение. Като безспорни факти и обстоятелства посочва: Наличие на осъществен деликт от ответницата, включително характер и степен на причинените имуществени и неимуществени вреди на пострадалата Б.Б. и признание на факта, че ЗАД „А.Б.“АД е заплатило дължимото обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, съгласно представените в исковата молба платежни нареждания, които не се оспорват, а дори се признават от ответницата. Посочва, че А.Б. е

заплатило на Б.А.Б., ЕГН ***** обезщетение в размер на сумите, посочени в исковата молба, които не се оспорват и се признават от ответницата с изявление на стр. 2 от ОИМ. Обезщетението е заплатено за претендираните имуществени и неимуществени вреди на пострадалото лице, изразяващи се в претърпени болки и страдания, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. пътно-транспортно произшествие, причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол. Поради това счита, че следва да бъдат отделени като безспорни факти по настоящото дело: деликтът, извършен от Р. Д. под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол; видът, степента и размерът на вредите (имуществени и неимуществени), причинени на пострадалото лице Б.Б. и размера на платеното обезщетение от А.Б. към Б.Б., т.е. фактът, че застрахователят е заплатил дължимото застрахователно обезщетение, предмет на регресната претенция, съгласно обезщетението, определено с влязлото в сила Решение № 227/13.06.2023 г., по в. т. д. №152/2023 г., по описа на Апелативен съд П. 1-ви търговски състав,. Твърди, че ответницата е участвала адекватно в защитата си, включително с възможности да иска СМЕ по посоченото исково производство по прекия иск на пострадалото лице. Следователно, установеният деликт, характер и степен на причинените неимуществени вреди на Б.Б. са задължителни за ответника и същата не може да иска настоящата съдебна инстанция да пререшава този въпрос като назначи повторна СМЕ, както се иска с т. 3 от ОИМ.

С отговора на допълнителната искова молба ответницата посочва, че на основание чл. 500, ал. 2 от КЗ, застрахователят може да предяви регресен иск срещу застрахования (причинителя на вредата) само след изплащане на обезщетението и при липса на доброволно уреждане, включително след отправяне на покана за това. В настоящия случай липсвала надлежна покана, отправена до ответницата, с която ищецът да е изискал доброволно възстановяване на платеното обезщетение. „При регресния иск правата на суброгиралия се са обусловени от направеното плащане, поради което за поставяне на длъжника в забава е необходима покана за изпълнение “ - Решение № 18 от 22.03.2017 г. по т. д. № 1935 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 2-ро тър. Отделение. Посочва, че бездействието на застрахователя представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е спазена предвидената от закона процедура за предявяване на регресен иск и не е дадена реална възможност да изпълни доброволно едно задължение, чието съществуване и размер подлежат на доказване в настоящия процес. Посочва, че това, което очаква ищецът не са съждения как би следвало да се тълкува молба от 09.08.2024 г. от ответницата до застрахователя, а надлежен документ за връчване на покана - разписка за връчване, обратно разписка или протокол за връчване с неин подпис или подпис на лице със задължение за предаване. Твърди също, че полица №BG 01/7/6900001080 не случайно не се споменава и не е представена по делото. В тази връзка моли ищецът да я представи. Твърди, че конкретно сключената Задължителната застраховка „Гражданска отговорност” не поема щети, претърпени от пътници, а се отнася изключително за щети, причинени на трети лица, които не са част от превозното средство. Твърди също, че макар да е била привлечена като помагач на застрахователя в предходното производство, ищцата не е участвала като самостоятелна страна. Не е имала възможност да оспори насрещно размера на обезщетението, да представи доказателства, да поиска експертиза, нито да развие защитна теза относно индивидуалните характеристики на вредата, релевантни при определянето на справедливото обезщетение по чл. 52 ЗЗД. Твърди, че съгласно константната съдебна практика, привлеченото лице помагач

не е страна и не се ползва от пълна процесуална защита, поради което обвързващата сила на решението не го засяга в пълен обем и в тази връзка оспорва размера на предявения иск като прекомерен.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Не е спорно, че на 24.02.2017 г. на Автомагистрала „Т.“ в района на км. 199+950, обл. С., с посока на движение от гр. С. към гр. Б., настъпило ПТП, при което като пътник на задна седалка е пътувала пострадала Б.А.Б.. ПТП е реализирано от виновния водач Р. Д., която е управлявала л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. №** под въздействието на наркотично вещество, съдържащо тетраhydroканабинол, като е нарушила правилата за движение по ЗДвП - чл. 15, ал. 1, чл. 20, ал. 1 и чл. 20, ал. 2, изр. последно. Съставен е Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 24.02.2017 г., изготвен от полицаи И.Х., дежурен по ПТП при ОД на МВР - С.. Страните не спорят, че с Присъда № 22/23.05.2019 г. по НОХД № 103/2019 г. по описа на Окръжен съд - С. („Присъдата“), която е влязла в сила на 08.06.2019 г. отв.Р. Д. е призната за виновна в това, че на 24.02.2017 г. на Автомагистрала „Т.“ в района на км. 199+950, обл. С., при управление на МПС - л.а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“ с рег. № **, в нарушение на правилата за движение: чл. 15, ал. 1 от ЗДвП, чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл.20, ал.2, изр. последно от ЗДвП, е причинила по непредпазливост смъртта на С.Н.С. ЕГН ***** и многостепенна средна телесна повреда на Б.А.Б., изразяваща се в черепномозъчна травма - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, аносмия (пълна загуба на обоняние) -представляваща постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота и контузия на белите дробове - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, като деянието е извършено след употреба на наркотично вещество, съдържащо тетраhydroканабинол и от деянието е настъпила смърт на едно лице и средна телесна повреда на едно лице, поради което и на основание чл.343, ал.3, предл.1-во, хипотеза 2-ра и предл.2-ро, б.“б“, предл. първо във връзка с ал.1, б.“б“ и б.“в“ и ал.4, връзка с чл.342, ал.1 и чл.54 от НК във вр. чл.373, ал.2 от НПК във вр. с чл.58а, ал.1 от НК Я ОСЪЖДА НА ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като на основание чл.66, ал. 1 от НК ОТЛАГА изтърпяването на така определеното наказание за срок от ПЕТ ГОДИНИ, като я признава за невинна и оправдава по първоначалното обвинение по чл.343, ал.4 вр.ал.3 предл.1-во хипотеза 2-ра и предл. 2-ро б.“б“ предл.1-во вр.ал.1, б.“б“ и б.“в” във вр. с чл.342, ал.1 от НК и че е нарушила чл.5, ал.3, т.1 предл.второ от ЗДвП-на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство под въздействие на наркотични вещества или техни аналози.

С решение №260056/17.05.2022г., постановено по т.д.№49/2021г. по описа на Старозагорския окръжен съд ОС се е произнесъл по предявените от Б.А.Б. против ЗАД „А.Б.“ АД икове с правно основание чл.432 КЗ и чл.45 и чл.52 от ЗЗД и цена на исковите 252 280.25лв., като е отхвърлил исковите като неоснователни.

Решението на ОС е било обжалвано пред П.ски АС, като с решение №227/13.06.2023г. ПАС е отменя решение №860056 от 17.05.2022г., постановено по т.д. № 49 по описа за 2021г. на ОС С., поправено с решение от 25.10.2022г. и с решение № 260004 от 06.01.2023г., в частта, с която е отхвърлен предявения от Б.А.Б. ЕГН ***** от гр. С., ул. Цар Иван Асен II № 63, ет.1, ап.1 против ЗАД „А.Б.“ ЕИК ** със седалище и адрес на управление гр.

С., район Оборище, бул. Княз Ал. Дондуков № 59 иск за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 90 000 лв., изразяващи се в преживени болки и страдания, в резултат на ПТП, станало на 24.02.2017 г., ведно със законната лихва от 13.11.2017г. до окончателното ѝ заплащане като вместо това ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.“ ЕИК ** да заплати на Б.А.Б. ЕГН ***** от гр. С., сума в размер на 90 000 лв., наред с платените вече 60 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, вкл. психо- емоционални увреждания като стрес, тревожност, болезнени и негативни физиологически субективни преживявания, предизвикани от претърпените^ увреждания: черепно-мозъчната травма, парциалния хипопитуи гаризъм хипотиреоидизъм, пареза, нарушения в походката, смущения във вестибуларния апарат и временна амнезия, придружена с конфабулации; пълна, доживотна загуба на обоняние; доживотно загрозяване на главата и на десния крак; контузия на белите дробове; контузия на лявата плезенна става и вторична временна аменорея, всички настъпили в резултат на ПТП, станало на 24.02.2017г., причинено виновно от водача на лек автомобил с рег. № ** - Р. Д. Д., гражданската отговорност, на която е застрахована при ЗАД „А.Б.“ ЕИК **, ведно със законната лихва, считано от 13.11.2017г. до окончателното ѝ заплащане.

С решението си П.ски АС потвърждава решение № 860056 от 17.05.2022г., постановено по т.д. № 49 по описа за 2021г. на ОС С., поправено с решение от 25.10.2022г. и с решение № 260004 от 06.01.2023г., в частта, с която са отхвърлени предявените от Б.А.Б. ЕГН ***** против ЗАД „А.Б.“ ЕИК ** със седалище и адрес на управление гр. С. искове за заплащане на следните суми:

над 90 000 лв. до 215 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, вкл. психо- емоционални увреждания като стрес, тревожност, болезнени и негативни физиологически субективни преживявания, предизвикани от претърпените увреждания: черепно-мозъчната травма, парциалния хипопитуи гаризъм - хипотиреоидизъм, пареза, нарушения в походката, смущения във вестибуларния апарат и временна амнезия, придружена с конфабулации; пълна, доживотна загуба на обоняние; доживотно загрозяване на главата и на десния крак; контузия на белите дробове; контузия на лявата плезенна става и вторична временна аменорея, всички настъпили в резултат на ПТП, станало

на 24.02.2017г., причинено виновно от водача на лек автомобил с рег. № ** - Р. Д. Д., гражданската отговорност, на която е застрахована при ЗАД „А.Б.“ ЕИК **, ведно със законната лихва, считано от предявяване на исковата молба до окончателното им плащане

9556,52 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи разноски за лечение на причинените на ищцата увреждания на здравето, ведно със законната лихва, считано от предявяване на исковата молба до окончателното им плащане;

26 477.78 лв., лихва за забава върху главницата на претенцията за неимуществени вреди за периода от настъпване на ПТП - 24.02.2017 г. до датата на предявяване на исковата молба;

1245,95 лева лихва за забава върху претенцията за имуществени вреди за периода за периода от 24.02.2017 г. - датата на настъпване на ПТП до 10.02.2021 г.

Със същото решение П.ски АС обезсилва решение № 860056 от 17.05.2022г., постановено по т.д. № 49 по описа за 2021г. на ОС С., поправено с решение от 25.10.2022г. и с решение № 260004 от 06.01.2023г., в частта, с която са отхвърлени предявените от Б.А.Б.

ЕГН ***** против ЗАД „А.Б.“ ЕИК ** искове за заплащане на следните суми:

155 000 лв., формирано от сбора на следните суми: 1) вследствие черепно-мозъчната травма, парциалния хипопитуи гаризъм хипотиреоидизъм, парезата, нарушенията в походката, смущенията във вестибуларния апарат и временната амнезия, придружена с конфабулации - 55 000 лв., 2) вследствие доживотното загрозяване на главата и на десния крак - 30 000 лв., 3) вследствие контузията на белите дробове - 25 000 лв., 4) вследствие контузията на лявата глезенна става - 10 000 лв. и 5) вследствие вторичната временна аменорея - 35 000 лв., ведно със законната лихва, считано от предявяване на исковата молба до окончателното им плащане;

47 231.94 лв., съставляващи непогасена лихва за забава върху главницата на претенцията за неимуществени вреди за периода от 10.02.2018г. до 10.02.2021г.;

6 958,64 лв., съставляваща обезщетение за имуществени вреди, съставляващи разноски за лечение на причинените увреждания на здравето, ведно със законната лихва, считано от предявяване на исковата молба до окончателното им плащане;

2120.45 лв., съставляващи непогасена лихва за забава върху главницата на претенцията за имуществени вреди за периода от 10.02.2018г. до 10.02.2021г. и прекратява производството в тази част.

С решение рег.№35/06.02.2025г., постановено по възз.т.д.№152/2023г. ПАС допуска поправка на очевидна фактическа грешка в решение №227/13.06.2023г., постановено по въззивно т.д.№152/23г. на ПАС, като в диспозитива на решението се добавя диспозитив, както следва:“Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника Р. Д. Д. с ЕГН *****.“

Горните обстоятелства се установяват по безспорен начин както от представените по настоящото дело съдебни актове, постановени от Окръжен съд-С., Апелативен съд П. и ВКС, така и от приложените дела -НОХД №103/2019 по описа на С., т.д.№49/2021г. по описа на С. с приложеното към него възз.т.д.№152/2023г. по описа на ПАС, по които са постановени горепосочените съдебни актове.

Съдът приема за установено по делото, че в производствата по предявените от Б.А.Б. ЕГН ***** против ЗАД „А.Б.“ искове по чл.432КЗ във вр.с чл.45 и чл.52 ЗЗД в качеството си на трето лице помагач на страната на ответника е участвала в производствата Р. Д. Д., ответник по настоящото дело. В този смисъл възраженията на същата, че не е могла да се защитава адекватно в производствата по установяване размера на обезщетенията за причинените вреди на пострадалата Б.А.Б. при причиненото от ответницата ПТП от 24.02.2017г. се явяват неоснователни и недоказани.

Съгласно разп. на чл.221 ГПК, третото лице има право да извършва всички съдопроизводствени действия, с изключение на действията, представляващи разпореждане с предмета на спора. Законът дава право на избор на третото лице да встъпи или не в процеса, като то има право да извършва всички съдопроизводствени действия, без тези, представляващи разпореждане с предмета на спора. Третото лице има право да прави всякакви съдопроизводствени искания, които при наличие на процесуалните предпоставки за това, следва да бъдат уважени. Такива процесуални възможности е имала и ответницата, в качеството ѝ на третото лице. Същата е депозирала касационна жалба срещу въззивното решение на ПАС в осъдителната му част, т.е. същата е упражнила надлежно правото си да участва в съдебното производство пред ОС-С., пред П.ски АК и пред ВКС. С оглед на

изложените съображения, съдът намира за неоснователни и недоказани оплакванията на ответницата, че не е участвала и не е могла да защити надлежно правата си в горепосочените производства, които са образувани и са се развили по предявените от пострадалата при ПТП Б.А.Б. против ЗАД „А.Б.“ искове по чл.432 КЗ във вр.с чл.45 и чл.52 ЗЗД.

Съгласно разп.на чл.500, ал.1,т.1 КЗ, освен в случаите по чл. 433, т.1 застрахователят има право да получи от виновния водач платеното от застрахователя обезщетение заедно с платените лихви и разноски, когато виновният водач, при настъпването на пътнотранспортното произшествие е извършил нарушение по Закона за движението по пътищата, като е управлявал превозното средство под въздействие на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма или под въздействието на наркотици или други упойващи вещества или е отказал да се подложи, или виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества.

Безспорно е установено от влязлата в сила присъда по горепосоченото НОХД, че ответницата, в качеството си на водач е причинила ПТП в нарушение на правилата за движение: чл. 15, ал. 1 от ЗДвП, чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл.20, ал.2, изр. последно от ЗДвП, и е причинила по непредпазливост смъртта на Севда Николаева и многостепенна средна телесна повреда на Б.А.Б., като е управлявала превозното средство под въздействие на упойващи вещества.

Относно размера на претендираните суми от страна на застрахователното дружество по делото са представени множество писмени доказателства за заплащане на присъдените суми на пострадалото при ПТП лице Б.А.Б., а също така е назначена и съдебно –счетоводна експертиза. От заключението ѝ се установява, че на пострадалата Б.А.Б. са изплатени следните обезщетения във връзка с претърпените от нея болки и страдания в резултат на причиненото от ответницата ПТП:

-сума в размер на 60 000 лева, изплатена на 26.10.2020 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета №1000/17/217/500629 за претърпени неимуществени вреди;

- сума в размер на 2 597,88 лева, изплатена на 26.01.2021 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета № 1000/17/217/500629, за претърпени имуществени вреди от пострадалата Б.А.Б., в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от ПТП;

-сума в размер на 154 869,33 лева, изплатени от ЗАД „А.Б.“АД в полза на Б.А.Б., която сума е сбора на присъдените 90 000лв. и сумата 64 869.33лв., представляваща присъдена и изплатена законна лихва за забава върху посочената главница за периода 13.11.2017лв. до 15.07.2024г.

Общо изплатена сума от ЗАД „А.Б.“АД на пострадалата Б.А.Б. е в размер на 217 467,21 лв.

Видно от експертизата, след извършена служебна проверка на постъпленията по транзитната сметка на С. Окръжен съд е потвърдено, че на 11.07.2024г. е постъпила по транзитната сметка на С. Окръжен съд сумата 3600,00лв. с наредител и задължено лице ЗАД „А.Б.“ АД. Сумата представлява присъдена и заплатена държавна такса по т. д. № 49/2021 г., по описа на Окръжен съд - С..

Видно от експертизата, от извършената проверка в счетоводството на Апелативен съд - П., експертът констатира, че по търговско дело №152/2023 г. е постъпила сума в размер на

1800,00 лв. по сметката за държавни такси на съда, с наредител ЗАД „А.Б.“ АД. Сумата е постъпила по транзитната сметка /за държавни такси с наредител и задължено лице : ЗАД „А.Б.“ АД.

Видно от експертизата, по транзитни сметки общо платени от ищеца 5 400,00 лв.

Според експертното заключение лихвите за забава върху дължимите главници са, както следва: лихви общо в размер на 19 448.52лв., които са изчислени върху главницата от 217 467,21 лв. за периода от 09.08.2024г. /датата на поканата/ до датата на предявяване на исковите -07.04.2025г. и лихви общо в размер на 482.94лв., които са изчислени върху главницата от 5 400лв./сбора на платените ДТ по делата в ОС С. и ПАС/ за периода от 09.08.2024г. /датата на поканата/ до датата на предявяване на исковите -07.04.2025г.

Съдът възприема заключението на експертизата, същото е добросъвестно, компетентно изготвено на базата на събраните по делото доказателства.

Относно исковите на мораторна лихва, съдът следва да посочи, че като начална дата за присъждане на лихвата приема 09.08.2024г. /датата на поканата- отговора на ответницата на поканата за плащане. Поканата за доброволно изпълнение е от 05.08.2024г. /л.104 от делото/Ищецът сочи, че не разполага с данни относно датата на връчване на тази покана на ответницата. Отговорът, обаче, от страна на ответницата, в който се споменава за получената покана е от 09.08.2024г., т.е. това е най-късната дата, на която е получена поканата от ответницата. Поради това, съдът приема, че претендираната върху главните задължения сума /лихва/ следва да се изчисли, считано от посочената дата - 09.08.2024г. до датата на предявяване на иска.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че предявените икове са основателни и доказани и следва да бъдат уважени от съда в предявените размери.

Ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищцовото дружество претендираните суми, както следва: сума в общ размер на **242798.67 лева** (двеста четиридесет и две хиляди седемстотин деветдесет и осем лева и 67 стотинки), от които: **Сума в размер на 60 000 лева**, изплатена на 26.10.2020 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета №1000/17/217/500629, за претърпени неимуществени вреди- болки и страдания от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. пътно-транспортно произшествие, причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол;

- сума в **размер на 5 365.92 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 60 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 08.04.2025 г.;

- сума в **размер на 2 597,88 лева**, изплатена на 26.01.2021 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща, извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета № 1000/17/217/500629, за претърпени имуществени вреди от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина Р. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол; - -

- сума в **размер на 232.33 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 2 597,88 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на

исковата молба - 07.04.2025 г.;

- сума в **размер на 90 000 лева**, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща присъдено и изплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина на Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол;

- **сума в размер на 8 048,88 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 90 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.;

- **сума в размер на 64 869,33 лева**, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща присъдена и изплатена законна лихва за забава върху сумата от 90 000 лв. за периода 13.11.2017 г. до 15.07.2024 г.;

-сума в **размер на 5 801,39 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата 64 869,33 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.

- **сума в размер на 3 600 лева**, изплатена на 25.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща присъдена и заплатена държавна такса по т. д. №49/2021 г., по описа на Окръжен съд - С., ТО I-ви състав;

- **сума в размер на 321,96 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 3600 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.;

- сума в **размер на 1 800 лева**, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща присъдена и заплатена държавна такса по в. т. д. №152/2023 г., по описа на Апелативен съд — П., I-ви търговски състав;

- сума в **размер на 160,98 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 1 800 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.;

-законна лихва за забава върху посочените по-горе суми, считано от датата на подаване на исковата молба - 08.04.2025 г. до окончателно заплащане на вземането.

Относно присъждане на разноските:

Ищецът претендира за присъждане на направените по делото разноси, като представя списък на разноските /л.157 от делото/.

Предвид изхода на спора, съдът намира, че искането е основателно.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Видно от данните по делото, същото е в размер на 8322.19 евро.

С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС е прието, че Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този

смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Поради това съдът намира, че с оглед сравнително ниската фактическа и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на ищеца, адвокатското възнаграждение на представляващия ищеца следва да бъде редуцирано на 6 000 евро.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от изложените съображения, Окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Д. Д., с ЕГН ***** и с адрес: гр.С., ** да заплати на ЗАД „А.Б.“АД ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр.С., **, служебен адрес за връчване на книжа: гр.С., **, адв.Т. Г. Т. сума в общ размер на **124 140,99 евро (сто двадесет и четири хиляди сто и четиридесет евро и 99 евроцента)**, ведно със законната лихва за забава върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба - 08.04.2025 г. до окончателно заплащане на вземането, като сумата представлява сбора на следните суми:

- **Сума в размер на 60 000 лева**, изплатена от ЗАД „А.Б.“АД представляваща извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета №1000/17/217/500629, за претърпени неимуществени вреди- болки и страдания от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. пътно-транспортно произшествие, причинено по вина Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол;

- сума в **размер на 5 365.92 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 60 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 08.04.2025 г.;

- сума в **размер на 2 597,88 лева**, изплатена от ЗАД „А.Б.“АД на 26.01.2021 г. представляваща извънсъдебно застрахователно обезщетение по щета №1000/17/217/500629,

за претърпени имуществени вреди от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина Р. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол;

- сума в размер на **232.33 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 2 597,88 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.;

- сума в размер на **90 000 лева**, изплатена от ЗАД „А.Б.“АД на 11.07.2024 г. представляваща присъдено и изплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, от пострадалата Б.А.Б., ЕГН *****, в резултат на причинена многостепенна средна телесна повреда от настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП, причинено по вина на Р. Д. Д., при управление на л. а. марка „Фолксваген“, модел „Джета“, с рег. № **, под въздействието на наркотични вещества - тетрахидроканабинол;

- сума в размер на **8 048,88 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 90 000 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба - 07.04.2025 г.;

- сума в размер на **64 869,33 лева**, изплатена от ЗАД „А.Б.“АД на 11.07.2024 г. представляваща присъдена и изплатена законна лихва за забава върху сумата от 90 000 лв. за периода 13.11.2017 г. до 15.07.2024 г.;

-сума в размер на **5 801,39 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата 64 869,33 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.

- сума в размер на **3 600 лева**, изплатена на 25.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща присъдена и заплатена държавна такса по т. д. №49/2021 г., по описа на Окръжен съд - С., ТО I-ви състав;

- сума в размер на **321,96 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 3600 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.;

- сума в размер на **1 800 лева**, изплатена на 11.07.2024 г. от ЗАД „А.Б.“АД, представляваща присъдена и заплатена държавна такса по в. т. д. №152/2023 г., по описа на Апелативен съд — П., I-ви търговски състав;

- сума в размер на **160,98 лева**, представляваща законна лихва за забава върху сумата от 1 800 лева, считано от 09.08.2024 г. (датата на поканата) до датата на подаване на исковата молба 07.04.2025 г.

ОСЪЖДА Р. Д. Д., с ЕГН ***** и с адрес: гр.С., ** да заплати на ЗАД „А.Б.“АД ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр.С., **, служебен адрес за връчване на книжа: гр.С., **, адв.Т. Г. Т. сумата 11 272,42 евро /единадесет хиляди двеста седемдесет и две евро и 42 цента/, от която сума 6000 евро - адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П.ския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____